

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 16. De remissione injuriarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Majus.

obstaculum illi non ponit, unaque pretium sanguinis sui, & virtutem meritorum suorum applicat, seque eidem uniendo spiritum suum impertit. Quanta utilitas? verum, quanta miseria, vel caecitas, eo se voluntarie privare, dum ad sacram Eucharistiam accedere renuit?

Ne dicas, te ad sacram hanc mensam accedere nolle, quod ea sis indignus, sed conare te dignum reddere, ut saepius ad eam accedere possis.

Nisi manducaveritis carnem filij hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. *Io. 6. 54.*

Non est audacia, saepe accedere, sed indignè, vel semel. *S. Chrysostomus.*

DIES XVI.

De Remissione Injuriarum.

I.

Homo, qui injurias remittere non vult, de peccatorum suorum venia, & quod inde sequitur, de salute aeterna obtinenda desperet, necesse est. Is solus impune vindicare se potest, qui non habet, quod Deus sibi ignoscat. Sed ubi est ille homo? nos, cum peccatores simus, remedium non habemus, nisi in Dei misericordia, salute
rem

rem nostram in tuto collocandi. Hæc solidū
fiduciæ nostræ fundamentum est. Verūm
quī misericordiam sperare possum, nisi
eandem alijs quoque impertiam? tu Do-
mine, illam mihi non nisi hac conditione
promisisti: & quis ego sine misericordia
tua sum, nisi miser, & reprobatus? *Dimittite*,
dixisti, & dimittetur vobis. Cælum ni-
si per misericordiæ portam intrare non pos-
sum. Et hanc mihi occludo, si eam fra-
tri meo denego. ane maximus meus in-
imicus gravius mihi malum inferre cupit?

II. Vindictæ cupidus omnia etiam effi-
cacissima salutis consequendæ media sibi
inutilia reddit, seipsum è Sanctorum com-
munionem excludit, nullæ amplius oratio-
nes, nullum ei Sacramentum, sacrificium
ei nullum quidquam prodest. Remedia
saluberrima ei funesta sunt: orare non po-
test, quin seipsum condemnet; imò ejus
oratio in horrendam imprecationem dege-
nerat; ne os quidem aperit, quin à Deo
sui condemnationem exigat. Quænam
hæc oratio? à Deo delictorum suorum ve-
niam petit, hac sibi lege imposita, quòd
& ipse fratribus suis injuriarum remissio-
nem impertire velit; at ignoscere ipsis non
vult. Hoc idem est, ac non solum con-
sentire, verum & à Deo petere, ut sibi

Majus.

nunquam ignoscat, ut odio se prosequatur, ut se perdat, ut se pænis sempiternis addicat; potestne ipsius hostis, atque ipse etiam diabolus plus ei mali inferre, vel imprecari, quam ipse sibimet inferat, sibimet imprecetur? an non hujusmodi hominem à vindictæ cupiditate excæcarum esse oportet, qui eò malitiæ delabitur? hoc sane non animi commotio, sed amentia, & furor est.

III. Non est ullum sacrificium, ex quo vindictæ cupidus fructum capiat. Christus ipse talem velut anathemate percussum repellit: *Vade prius reconciliari fratri tuo.* Sanguis, quem Christus quotidie in aris nostris offert, ubi sacerdotis, & victimæ munere fungitur, etsi virtutis sit infinitæ, sufficiens non est ad obtinendam veniam homini, qui eam fratri suo negat; sed neque curæ ipsi est, illam obtinere, quia eam non desiderat. E contrario sanguis infantis hujus Abelis vindictam implorat adversus sanguinarium hunc Cainum, qui nihil nisi vindictam spirat. Neque plus auxiliij in sanctissimis Sacramentis inveniet, qui ad vindictam pronus est: Omnis virtus meritorum Christi, omnis vis gratiarum hisce remedijs contentarum meriti non possunt, nec salutem afferre cordi
homi-

hominis vindictam spirantis, nisi ejus du- Majus.
rities erga fratrem suum emolliatur. Gra-
tiam accipiet nunquam, nisi gratiam pro-
ximo suo faciat. Absolutio quoque,
quam ei sacerdos impertit, ipsi in senten-
tiam condemnationis erit, nisi eam sincera
cum inimico suo reconciliatio præcesserit.

*Scrutare animum tuum, ut cognoscas, an non
aversionem ab aliquo foveas, & injuriæ tibi il-
latae memoriam; & religioni tibi duc, oratio-
nem, quam Christus ipse nos docuit, recitare,
priusquam ignoveris.*

Beati misericordes, quoniam ipsi mise-
ricordiam consequentur. *Matt. 5. 7.*

Qui fratri negat indulgentiam, sibi pa-
riter negat. *S. Leo.*

DIES XVII.

De Cognitione sui ipsius.

I.

Nihil majoris est momenti, quàm se ip-
sum cognoscere. Humilitas funda-
mentum est perfectionis; & sui ipsius cog-
nitio fundamentum est humilitatis. Su-
perbi sumus, quia nos ipsos non cognosci-
mus. Si reliqua omnia sciam; me ipsum
verò ignorem, idem est, ac si nihil sciam.

K 3

Si